

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่	2772
วันที่	11 มี.ค. 2553
วันที่	เวลา

ที่ พณ 0605/ 1404

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถ.นนทบุรี 1

อ. เมือง จ.นนทบุรี 11000

๕๐ เมษายน 2553

เรื่อง กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สรุปผลโครงการศึกษาร่วมไทย-ชิลี ถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี
2. กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

1. ข้อเท็จจริง

1.1 ไทยและชิลีได้จัดทำการศึกษาร่วมกันถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรีเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 โดยได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 พบว่าการทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยขยายการค้าและการลงทุนระหว่างไทยและชิลีเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากในช่วงดังกล่าวไทยอยู่ระหว่างเตรียมการเลือกตั้ง จึงทำให้ไม่มีการเสนอเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐบาลในขณะนั้น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1

1.2 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2552 มีมติให้ความเห็นชอบแนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ซึ่งเสนอให้มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและชิลีในปี 2553 เนื่องจากเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทางการค้ากับไทยสูงมาก แต่มีกลไกความสัมพันธ์ทางการค้าปัจจุบันน้อย จึงควรเน้นการสร้างความร่วมมือเพื่อขยายตลาดสินค้าไทย

1.3 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้จัดทำร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี เพื่อเตรียมการเจรjadังกล่าวในอนาคต ตามความเห็นที่ได้รับจากการสัมมนาเวทีสาธารณะ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2552 ณ โรงแรมอิมพีเรียล ค्वีนสปาร์ค และโดยการหารือกับส่วนราชการต่างๆ จำนวน 22 หน่วยงาน เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552 ณ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ต่อมาได้เสนอร่างกรอบการเจรjadังกล่าวต่อที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) ในวันที่ 18 กันยายน 2552 และวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552 โดยที่ประชุมมีมติให้ปรับกรอบเจรจา ให้มีความกระชับ และตรงตามความต้องการของทั้งสองฝ่าย

1.4 ล่าสุดที่ประชุม กนศ. เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายไชยธรรม์ สุวรรณศรี) เป็นประธาน ได้มีมติให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี โดยให้ตัดประเด็นการจัดซื้อโดยรัฐออก และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

2. ประเด็นเกี่ยวกับมาตรา 190 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรี ไทย-จีน จัดทำขึ้นตามกระบวนการจัดทำหนังสือสัญญาต่างประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 190 ซึ่งกำหนดว่าก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญกับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูล และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาถึงการทำหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย

3. สรุปสาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-จีน

กรอบการเจรจา ครอบคลุม 11 ประเด็น ได้แก่ การค้าสินค้า พืชการศุลกากร กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า มาตรการปกป้องและมาตรการเยียวยาด้านการค้า มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า การค้าบริการ การลงทุน การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า และความโปร่งใส เพื่อขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการของไทย รวมทั้งโอกาสในการลงทุนในจีน และเพื่อให้ผู้บริโภคไทยได้ใช้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ ซึ่งจะทำให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและพัฒนาขีดความสามารถในการส่งออกของไทย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 โดยมีสาระสำคัญ ได้แก่

- **การค้าสินค้า** ให้มีการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียม ฯลฯ ที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้า รวมทั้งมาตรการกีดกันและอุปสรรคทางการค้าต่างๆ โดยมีระยะเวลาในการปรับตัวที่เหมาะสม และมาตรการรองรับผลกระทบจากการลดภาษี
- **พืชการศุลกากร** ให้มีการอำนวยความสะดวกทางการค้า และความร่วมมือด้านพืชการศุลกากร เพื่อลดและขจัดอุปสรรคทางการค้า
- **กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า** จัดทำหรือปรับปรุงกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้มีประสิทธิภาพ
- **มาตรการปกป้องและมาตรการเยียวยาด้านการค้า** ให้มีมาตรการปกป้องสองฝ่ายเพื่อคุ้มกันเศรษฐกิจและภาคการผลิตภายในประเทศ ในแนวทางที่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก
- **มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช** จัดตั้งกลไกการหารือเพื่อจัดการกับปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ในแนวทางที่สอดคล้องกับความตกลงขององค์การการค้าโลก
- **อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า** จัดตั้งกลไกการหารือเพื่อจัดการกับปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากมาตรการด้านอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ในแนวทางที่สอดคล้องกับความตกลงขององค์การการค้าโลก

- **การค้าบริการ** ให้มีการอำนวยความสะดวกแก่แรงงานไทยในการเข้าไปทำงานในประเทศชิลี รวมทั้งเปิดตลาดบริการในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ โดยรักษาสีทธิในการใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน
- **การลงทุน** ให้มีการเปิดเสรีหรือลดอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ และนอกเหนือจากภาคบริการ โดยรักษาสีทธิในการใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน
- **การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ** จัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการตีความและการบังคับใช้ความตกลง
- **ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า** ให้มีความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของทั้งสองฝ่าย
- **ความโปร่งใส** ให้มีกฎหมายและข้อบังคับภายในที่มีความโปร่งใส รวมทั้งมีกระบวนการในการเผยแพร่ต่อสาธารณะในระยะเวลาที่สมควร

4. ประโยชน์ที่จะได้รับการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

ผลการศึกษาร่วมไทย-ชิลี ถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ซึ่งได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 พบว่าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยขยายมูลค่าการค้าสองฝ่าย โดยในสินค้าที่มีการค้าอยู่แล้วหากมีการลดภาษีเป็นศูนย์ทันที ไทยจะส่งออกปชิลีเพิ่มขึ้นจาก 127 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2548 เป็น 148 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 และไทยจะนำเข้าจากชิลีเพิ่มขึ้นจาก 161 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2548 เป็น 279 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 73 ส่วนสินค้าที่ไทยและชิลีไม่เคยมีการค้ากันมาก่อน หากมีการทำความตกลงการค้าเสรี คาดว่าไทยจะส่งออกสินค้าเหล่านี้ไปชิลีเพิ่มขึ้นระหว่าง 89-218 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากชิลีเพิ่มขึ้นระหว่าง 85-173 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ทั้งนี้ ไทยและชิลีมีโครงสร้างการผลิตที่เกือหนุนกัน โดยชิลีมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ซึ่งไทยจำเป็นต้องนำเข้าอยู่แล้ว เพื่อเป็นวัตถุดิบขั้นต้นในการผลิต เช่น สินแร่ ได้แก่ แคลโทด ทองแดง โมลิบดีนัม และสินค้าเกษตร เช่น เยื่อกระดาษ อาหารสัตว์ ัญพืช ผลไม้สด และสินค้าประมง ขณะที่ ชิลีนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสินค้าส่งออกของไทยที่จะได้รับประโยชน์ ได้แก่ รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องซักผ้าและส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และผลไม้กระป๋อง

นอกจากนี้ ประโยชน์ที่จะได้รับอื่นๆ จากการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี ได้แก่

- **ขยายตลาดใหม่** ชิลีเป็นคู่ค้าอันดับ 3 ของไทย ในภูมิภาคอเมริกาใต้ แม้จะมีมูลค่าการค้าเฉลี่ยไม่มากนักเพียง 417 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ระหว่างปี 2547-2552) แต่ประโยชน์จากการลดหรือยกเลิกภาษีและการอำนวยความสะดวกทางการค้าจะช่วยให้อาเภอกชนสามารถขยายตลาดไปสู่ภูมิภาคอเมริกาใต้ซึ่งเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มมูลค่า

- **ขยายมูลค่าการค้าบริการและการลงทุน** การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการค้าและการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าบริการและการลงทุน โดยสาขาการบริการที่ไทยสนใจ ได้แก่ การท่องเที่ยว และสปา และสาขาการลงทุนระหว่างไทย-ชิลี ได้แก่ การขนส่งทางเรือ การขนส่งทางอากาศ การจัดจำหน่าย และการประมง
- **สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน** สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี จะเป็นเครื่องมือสำหรับภาคธุรกิจที่จะช่วยสร้างความได้เปรียบด้านต้นทุนเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าจากประเทศคู่แข่งอื่นๆ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย
- **เป็นประตูการค้า** ไทยและชิลีสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี โดยใช้อีกฝ่ายเป็นประตูการค้าและการลงทุนไปสู่ภูมิภาคของอีกฝ่าย โดยชิลีเป็นประเทศที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค มีเขตปลอดภาษี (Free Trade Zone) ที่ทันสมัย เช่น เขตติเกเก้ ซึ่งมีความสำคัญอันดับสองในภูมิภาคลาตินอเมริการองจากปานามา ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการส่งออกไปชิลี และประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค

5. ประเด็นพิจารณา

กระทรวงพาณิชย์เห็นว่าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี จะเป็นประโยชน์กับทั้งสองประเทศ จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเรียนคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี และนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนเริ่มการเจรจา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีตามข้อ 5 ด้วยจะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรทิวา นาคาศัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

สำนักอเมริกาและแปซิฟิก

โทร 0 2507 7420

โทรสาร 0 2547 5628